

Motiv

till utkast till överenskommelse mellan Sverige och Danmark om vissa bestämmelser till skydd för flyttande jaktbara fåglar.

Till en början få ombuden framhålla, att ifrågavarande utkast icke innefattar alla de bestämmelser i ämnet, som ombuden funnit önskvärda. Ombuden hava inskränkt sig till att föreslå sådana stadganden, som ombuden ansett vara av behovet särskilt påkallade och hava utsikt att bliva godkända i respektive länder. De krav, som ombuden i utkastet angivit beträffande innehållet i de båda ländernas lagstiftning, äro således närmast att anse såsom minimikrav. Enligt ombudens mening äro stadganden, som i vidare mån än bestämmelserna i detta utkast tillgodose behovet av skydd för flyttande jaktbara fåglar, av stort värde.

Beträffande de särskilda artiklarna i utkastet få ombuden anföra följande:

Artikel 1. Svanerna synes vara stadda i tillbakagång. Såsom jaktbyte torde svanen vara av ringa värde. Den utgör däremot en verklig prydnad för landskapet. Någon skada för fisket eller i övrigt torde ej förorsakas av densamma. Med avseende härå hava ombuden ansett, att alla slags svaner, på sätt redan nu gäller i Sverige, böra vara helt fridlysta i båda länderna.

Artikel 2. Fångst av sjöfågel med nät utgör utan tvivel ett av de mest ödeläggande fångstsätt, som förekomma i de båda länderna. Anledningen till den starka tillbakagång av stammen av dykänder, som under senare tid ägt rum, torde till väsentlig del vara att söka i den nätfångst, som företages särskilt vid Danmarks kuster. Enligt ombudens mening kan beståndet av dykänder ej tåla ett fortsatt bedrivande av ifrågavarande fångstsätt. Ombuden hava därför föreslagit, att det skall vara förbjudet att använda nät för fångst av sjöfågel. Denna föreskrift avser att förbjuda, att nät utsätts i syfte att därmed fånga sjöfågel, men den har ej avseende på det fall, att dykänder tillfälligtvis fastna i nät, som utsatts för lovligt ändamål. För att göra det förordade förbudet mot nätfångst effektivt hava ombuden ansett erforderligt, att handel med och transport av sjöfågel, som fastnat och dödats i nät, förbjudes. Sistnämnda förbud skulle således även hava avseende å fåglar, som tillfälligtvis dödas i nät, utsatta för fångande av fisk. Ombuden vilja i detta sammanhang framhålla, att det ej torde möta några svårigheter att igenkänna fåglar, som dödats i nät, enär fjädrarna på sådana fåglar bruka vara våta och sammanklibbade samt deras lungor fyllda med vatten.

Artikel 3. Ombuden hava avsett jakt med hagelgevär av större kaliber än 12 vara att hänföra till jaktsätt av så destruktiv verkan, att dylika gevär bör förbjudas.

Ur samma synpunkt skulle det enligt ombudens uppfattning vara önskvärt att få till stånd förbud mot begagnande av automatiska hagelgevär. Gevär av sådant slag torde i båda länderna vara i bruk allenast i ringa utsträckning. Då emellertid de förefintliga